

[37:1]

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען

[37:2]

אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אוזיו בצאן
והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם
רעה אל אביהם

[37:3]

וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת
פסים

[37:4]

ויראו אוזיו כי אתו אהב אביהם מכל אוזיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו
לשלם

[37:5]

ויזלם יוסף זלום ויגד לאוזיו ויוספו עוד שנא אתו

[37:6]

ויאמר אליהם שמעו נא הזלום הזה אשר זלמתי

[37:7]

והנה אנוזנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה
והנה תסבינה אלמתיכם ותשתזוין לאלמתי

[37:8]

ויאמרו לו אזויו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד
שנא אתו על זלמתי ו על דבריו

[37:9]

ויזלם עוד זלום אזור ויספר אתו לאזויו ויאמר הנה זלמתי זלום עוד
והנה השמש והירח ואזוד עשר כוכבים משתזזים לי

[37:10]

ויספר אל אביו ואל אזויו ויגער בו אביו ויאמר לו מה הזלום הזה אשר
זלמת הבוא נבוא אני ואמך ואזיך להשתזזות לך ארצה

[37:11]

ויקנאו בו אזויו ואביו שמר את הדבר

[37:12]

וילכו אזויו לרעות את צאן אביהם בשכם

[37:13]

ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אזיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם
ויאמר לו הנני

[37:14]

ויאמר לו כך נא ראה את שלום אזיך ואת שלום הצאן והשבני דבר
וישלחהו מעמק זברון ויבא שכמה

[37:15]

וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲהָה בְּשׂוּדָהּ וַיִּשְׂאֲלֶהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מִה תִּבְקֶשׁ

[37:16]

וַיֹּאמֶר אֶת אֲזוּי אֲנֹכִי מִבְּקֶשׁ הַגִּידָה נָא לִי אֵיפֶה הֵם רַעִים

[37:17]

וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסַעוּ מִזֶּה כִּי שִׁמְעֵתִי אֹמְרִים נִלְכָּה דַתִּינָה וַיִּלַּךְ יוֹסֵף אֲזוּר

אֲזוּי וַיִּמְצְאוּם בַּדֶּתָן

[37:18]

וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרֹזֶק וּבִטְרָם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ

[37:19]

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אֲזוּי הִנֵּה בַעַל הַזּוֹלְמוֹת הַלֵּזָה בָּא

[37:20]

וְעַתָּה לָכוּ וְנִהַרְגֶהוּ וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאֲזוּד הַבְּרוֹת וַאֲמַרְנוּ זֹיָה רַעָה אֲכַלְתָּהוּ

וְנִרְאָה מִה יִהְיוּ זּוֹלְמוֹתָיו

[37:21]

וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלָהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נִכְנְוּ נַפְשׁוֹ

[37:22]

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רְאוּבֵן אֵל תִּשְׁפְּכוּ דָם הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר

בַּמִּדְבָּר וַיֵּד אֵל תִּשְׁלֹזוּ בוֹ לְמַעַן הַצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשְׁיִיבוֹ אֶל אָבִיו

[37:23]

ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשטו את יוסף את כתנתו את כתנת
הפסים אשר עליו

[37:24]

ויקוזהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים

[37:25]

וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארזות ישמעאלים באה
מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה

[37:26]

ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו

[37:27]

לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא
וישמעו אחיו